

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Swipe to change

английски

Наследяване

Австрия

Този информационен документ е подготвен със съдействието на Съвета на нотариатите от ЕС (CNUe).

1 Как се изготвя разпореджанието с имущество в случай на смърт (завещание, съвместно завещание, договор за наследство)?

При изготвянето на завещание трябва да се спазват някои специални формални изисквания. Според австрийското право се признават следните видове завещания:

публично завещание, изготвено от нотариус или съд,

саморъчно завещание, което завещателят трябва да напише изцяло ръкописно и да го подпише,

писмено завещание (написано на ръка или напечатано от друго лице, различно от завещателя), което трябва да бъде съставено в присъствието на трима свидетели.

Договор за наследство (членове 1249 и сл. от Австрийския общ граждански кодекс (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch — ABGB*)) може да се сключва само между съпрузи или двойки, които са сгодени и действително сключат брак. Договорът трябва да бъде изготвен под формата на нотариален акт (в съответствие с член 1(1а) от Закона за нотариалните актове (*Notariatsaktgesetz*)), като се изисква присъствието на двама свидетели или на втори нотариус. Чрез договора за наследство, който трябва да отговаря на изискванията за действителност на завещателни разпореджания *mortis causa*, не може да се прави разпореджане с повече от три четвърти от наследственото имущество. В този контекст регистрираните партньори имат същите права като съпрузите и партньорите, които са сгодени и предстои да сключат брак (член 1217 от Австрийския общ граждански кодекс).

Съвместно завещание може да се прави само от съпрузи или регистрирани партньори (членове 583 и 1248 от Австрийския общ граждански кодекс). Бележка: институтът „регистрирано партньорство“ е приложим само за лица от един и същ пол.

Donationes mortis causa [дарения на лично имущество, направени от лице, което очаква да почине в близко бъдеще, които влизат в сила едва след смъртта на дарителя] са уредени в член 956 от Австрийския общ граждански кодекс. Такива дарения могат да бъдат направени чрез завет или договор, който трябва да бъде сключен в нотариална форма.

2 Следва ли разпореджанието да бъде вписано по някакъв начин и ако да, по какъв?

Завещанията, договорите за наследство и всички договори за отказ от право на наследяване на запазена част могат да бъдат вписани в Австрийския централен регистър на завещанията (член 140б от Австрийския нотариален кодекс (*Notariatsordnung*)), при условие че са депозираны при нотариус, съд или адвокат. Този електронен указател се води от Австрийската нотариална камара (*Österreichische Notariatskammer*) и е единственият регистър на завещанията, предвиден от закона. Съдилищата и нотариусите са длъжни да докладват за наличието на всички такива документи за вписване (член 140в, параграф 2 от Австрийския нотариален кодекс). С вписването на тези документи се цели да бъдат по-лесно откривани в хода на производство по наследяване.

3 Съществуват ли ограничения на свободата за разпореджане с имущество в случай на смърт (напр. запазена част)?

Запазената част (която ограничава степента на свобода на завещателно разпореджане) е равна на половината от дела по закон, който се полага на низходящите на починалия, и, ако низходящи няма, на една трета от дела по закон, който се полага на роднините във възходяща линия.

Запазената част за преживелите съпрузи или регистрирани партньори е половината от техния дял по закон. Ако наследник с право на запазена част никога не е имал близки семейни отношения с починалия, запазената част може да бъде намалена.

Бенефициерите на запазена част имат право да се откажат от своята запазена част преди откриване на наследството, като сключат договор за наследство (нотариален акт) с бъдещия завещател.

Запазената част представлява паричен иск за пропорционален дял от стойността на наследственото имущество.

Правото на запазена част трябва да бъде предявено в съда в срок до три години (раздел 1487 от Австрийския общ граждански кодекс).

Давностният срок започва да тече от момента на изготвяне на протокола за приемане в съответствие с член 152 от Закона за охранителните производства (*Außerstreitgesetz — AußStrG*).

Отказ от запазена част може да се направи, докато завещателят все още е жив. Този отказ трябва да бъде под формата на нотариален акт или на официален протокол от съдебно заседание (член 551 от Австрийския общ граждански кодекс).

4 В отсъствието на разпореджане с имущество в случай на смърт кой и в каква степен наследява?

Ако починалият няма сключен брак и не е оставил деца, родителите на починалия наследяват равни дялове. Ако родителите на починалия са починали преди него, вместо тях наследяват неговите братя и сестри.

Ако починалият няма сключен брак, но е оставил деца, децата наследяват равни дялове.

Ако починалият е оставил съпруг, но няма деца, преживелият съпруг става единствен наследник, ако няма преживели родители, братя и сестри и баби и дядовци.

Ако починалият е оставил съпруг и деца, съпругът получава една трета от наследственото имущество, а останалото се поделва поравно между децата.

Що се отнася до регистрираните партньори, правилата за наследяване са същите като за съпрузи. Нерегистриран партньор (съжителстващ партньор) наследява от наследственото имущество само ако за целта има завещателно разпореджане. Преживелият съжителстващ партньор

обаче е защитен по Австрийския закон за наемното право и по Австрийския закон за съвместната собственост върху апартаменти (*Wohnungseigentumsgesetz*). Ако починалият и неговият или нейният съжителстващ партньор съвместно са притежавали апартамент (кооперативна собственост на апартамент), делът на починалия отива за преживелия партньор.

Ако починалият не остави съпруг или деца, правото на наследяване се предоставя на родителите на починалия и на техните низходящи (братя и сестри на починалия) (членове 735 и 736 от Австрийския общ граждански кодекс).

Ако починалият остави деца, но не и съпруг, неговите или нейните деца наследяват поравно (член 732 от Австрийския общ граждански кодекс).

Ако починалият остави съпруг и деца, съпругът наследява една трета от наследственото имущество плюс преференциален завет по закон, който му/й дава право на домашното имущество. Две трети от наследственото имущество се поделят поравно между децата на починалия (член 757 от Австрийския общ граждански кодекс).

Регистрираните партньори имат същите права като съпрузите (член 537а от Австрийския общ граждански кодекс). Бележка: институтът „регистрирано партньорство“ е приложим само за лица от един и същ пол.

5 Какъв вид органи са компетентни:

5.1 по въпросите на наследяването?

Районен съд (*Bezirksgericht*); съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда

Органът, който е компетентен по предмета и териториално, е районният съд по последното място на законно пребиваване на починалия (последно местожителство, обичайно местопребиваване) (член 105 от Австрийския закон за компетентността на съдилищата (*Jurisdiktionsnorm* — *JN*) и членове 65 и 66 от Австрийския закон за компетентността на съдилищата). За целите на воденето на процеса районният съд използва услугите на нотариус, действащ в качеството на съдебен комисар (член 1 от Закона за съдебните комисари (*Gerichtskommissärsgesetz, GKG*)).

5.2 да получат изявление за отказ или приемане на наследство?

Районен съд; съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда

5.3 да получат изявление за отказ или приемане на завет?

Районен съд; съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда

5.4 да получат изявление за отказ или приемане на запазена част?

Районен съд; съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда

6 Кратко описание на процедурата за уреждане на наследството по националното право, включително на процедурата за ликвидиране на наследствената маса и делба на наследственото имущество (включително информация дали производството по наследяване се образува служебно от съда или друг компетентен орган)?

Районният съд започва процеса по наследяване „производството по наследяване“ (*Verlassenschaftsverfahren*), след официалното обявяване, че наследството е открито. Компетентен е районният съд по последното местожителство или обичайно местопребиваване на починалия.

Производството се води от нотариус в качеството му/й на съдебен комисар и завършва с решение на съда.

Производството по наследяване трябва да бъде официално образувано, незабавно след като съдът бъде уведомен за смъртта (член 143, параграф 1 от Закона за охранителното производство (*Außerstreitgesetz, AußStrG*)).

В рамките на съдебното производство по наследяване съдебният комисар установява наследниците (член 797 от Австрийския общ граждански кодекс).

Съдебният комисар (член 1, параграф 2, алинея 2б и член 2, параграф 2 от Закона за съдебните комисари) съставя опис на наследственото имущество, ако е представена декларация за приемане на наследството под условие [което ограничава отговорността на наследника до стойността на активите, които ще получи от наследственото имущество]; ако има лица, които имат право на запазена част; ако има ненавършили пълнолетие лица или такива, които на друго основание имат нужда от процесуален представител; ако е дадено разрешение за отделяне на наследството от активите на наследника; ако трябва да се вземе предвид наследяването от последващ наследник или ако е създаден частен завещателен тръст; ако има вероятност наследството да остане в полза на държавата поради липсата на наследник; или ако това е поискано от упълномощено лице или от представителя на наследственото имущество (член 165 от Закона за охранителното производство).

7 При какви условия и в кой момент дадено лице придобива качеството на наследник или заветник?

Никой няма право да влиза във владение на наследството самостоятелно. По-скоро то трябва да бъде официално предадено и тогава става законна собственост на наследника — процес, известен като „прехвърляне на имущество“ (*„Einantwortung“*) с решение на съда по дела за завещания и наследства (*Abhandlungsgericht*) (член 797 от Австрийския общ граждански кодекс и член 177 от Закона за охранителното производство). Имуществото може да се прехвърля едва след приключване на съдебното производство по наследяване и представяне на декларация за приемане на наследството от съответните лица като доказателство за правото им да наследяват. Дори в случай на недвижимо имущество, собствеността се предава към момента на прехвърлянето, т.е. преди новият собственик да е вписан в поземления регистър. Ако обаче наследниците не подадат заявление за вписване в поземления регистър в рамките на разумен период от време, съдебният комисар трябва да подаде заявлението вместо тях.

8 Наследниците носят ли отговорност за задълженията на починалия и ако да, при какви условия?

Наследниците носят отговорност за дълговете на починалия от своите общи активи. Ако обаче е съставен опис, те отговарят само до стойността на наследството.

9 Какви документи и/или информация се изискват обикновено за целите на вписването на недвижимо имущество?

Документът, с който се удостоверява законното право на придобиване, трябва да бъде представен в поземления регистър към съда (*Grundbuchgericht*). Наследниците трябва да представят решението за прехвърляне, а заветниците трябва да представят официалното потвърждение. Освен това може да е необходимо да се представи удостоверение за платени данъци и, в зависимост от правото на съответната провинция, специално разрешение, издадено в съответствие със законодателството в областта на сделките с недвижимо имущество, както и, ако е приложимо, доказателство за гражданството на получателя.

9.1 Назначаването на управител на наследственото имущество задължително ли е или е задължително при поискване? Ако е задължително или е задължително при поискване, какви стъпки следва да бъдат предприети?

Не е задължително да се назначава управител.

9.2 Кой има право да изпълни разпореджанието с имущество в случай на смърт и/или да управлява наследството?

Наследник, който е в състояние с достатъчна сигурност да докаже своето право на наследство при приемане на наследството, има право да използва и управлява наследените активи и да представлява наследството, освен ако съдът по дела за завещания и наследства определи друго (*Verlassenschaftsgericht*). Когато това важи за повече от една страна, всички страни упражняват това право съвместно, освен ако се договорят за друго (член 810, параграф 1 от Австрийския общ граждански кодекс).

9.3 С какви правомощия разполага управителят на наследството?

В австрийското производство по наследяване ролята на изпълнителя е вторична. Това зависи от начина, по който съдът подходи към производството по наследяване, и от позицията на съдебния комисар, който гарантира изпълнението на желанията на починалия. Според член 816 от Австрийския общ граждански кодекс, завещателят може да използва завещателното разпореждане, за да определи лице, което да отговаря за изпълнението на неговите или нейните последни желания. Обхватът на задълженията на това лице се определя в завещателното разпореждане, като може да варира от следене дали наследникът/заветникът изпълнява дадени условия или разпределя правилно наследственото имущество до управление на наследственото имущество.

Ако в рамките на процеса на призоваване на кредиторите на наследственото имущество бъде свикано изслушване (членове 813—815 от Австрийския общ граждански кодекс), съдебният комисар трябва да обяви датата на въпросното изслушване и да призове също така изпълнителя (член 174 от Закона за охранителното производство).

10 По силата на националното право какви документи обикновено се издават в хода или в края на производството по наследяване, с които се доказват статутът и правата на бенефициерите? Те имат ли специална доказателствена сила?

При поискване, съдебният комисар трябва да издаде на бенефициерите официално потвърждение като доказателство за тяхното право на представителство (член 172 от Закона за охранителното производство).

След като окончателно бъдат определени наследниците и техните дялове и бъдат предоставени доказателства, показващи, че са изпълнени останалите изисквания, съдът трябва да прехвърли наследството на наследниците (член 177 от Закона за охранителното производство: решение за прехвърляне). Официалният препис на решението за прехвърляне с удостоверение за неотменяемост представлява достатъчно основание за освобождаване на средства, които се съхраняват в кредитни институции (член 179 от Закона за охранителното производство).

Последна актуализация: 16/10/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.